

به نام خداوند جان و خرد

نظار تگری

(سوپرویزن بالینی)

پیش و پاسخ هایی برای مشاوران و درمانگران

با مقدمه دکتر باقر ثنائی

توسعه کننده:

موریا واکر و مایکل جاکوبز

مترجمان:

مهزی (همانی) (عضو هیات علمی دانشکده پناه نور)

مجید قربانی (کارشناس ستاد مبارزه با مواد مخدر، نخست جمعی)

سمر سماب پور

اشارات دنیای درون

تشرانی: تهران، خیابان ستارخان، خیابان دوازدهم دریا، کوچه ششم، پلاک ۲

"فهرست مطالب"

مقدمه دکتر باقر ثنائی: نگاهی به نظارتگری بالینی در ایران	۷
مقدمه نویسندگان بر چاپ جدید	۱۳
فصل ۱ نظارت جو: پرسش های اولیه	۱۵
۱-۱- نظارتگری چیست؟ آیا نظارتگری برای من لازم است یا برای مراجع؟	۱۵
۱-۲- انتظار من از نظارتگری چیست؟	۲۱
۳-۱- مدل های متفاوت نظارتگری کدامند؟	۲۵
۴-۱- میزان نظارت - در باید باشد؟	۳۱
۵-۱- در یک نظارتگری چه چیز را باید جستجو کرد؟	۳۳
۶-۱- روش "کلمه به کلمه" چیست و آیا مفید است؟	۴۱
۷-۱- آیا برای من مهم است که نظارتگری داشته باشم که مبنای نظری اش مشابه آن چیزی باشد که من آموخته ام؟	۴۴
۸-۱- آیا لازم است که همه ی کار مشاوره من به نظارتگری متکی باشد؟	۴۷
۹-۱- مطلع شده ام که مدیرم من را نظارت می کند؛ آیا این کار او برخلاف دستورالعمل هانیتست؟	۴۹
۱۰-۱- آیا من باید به مراجع علم بگویم که بر آنها نظارت می کنم؟	۵۱
۱۱-۱- آیا ضبط جلسات بر روی نوار و پخش آن در نظارتگری مفید است؟	۵۳
۱۲-۱- آیا شما نظری درباره نحوه یادداشت برداری از نظارتگری ندارید؟	۵۷
فصل ۲ نظارت جو: مسائل بیشتر	۶۱
۲-۱- من در حال شروع به کار در زمینه مراقبت های اولیه هستم و نمی دانم که آیا باید نظارتگر را که همیشه مستقل عمل می کرده و با قراردادهای کوتاه مدت آشنا نیست، عوض کنم یا نه؟	۶۱
۲-۲- جدیدترین مراجع من گفته است که او در کودکی مورد آزار قرار گرفته بود. آیا من، در این مورد و در موارد دیگر که در آن به دانش ویژه نیاز است، باید به دنبال نظارتگری اضافی از سوی کسی باشم که در این زمینه تجربه و تخصص دارد؟	۶۵

۲-۳- آیا تغییر نظارتگران هر دو سال، به منظور گسترش تجربه علائنه است؟ ۷۰

۲-۴- من گاهی اوقات هنگامی که نظارتگرم از مراجع انتقاد می کند و یا به من میگوید که چگونه باید با جنبه های خاص کار روبه رو شوم، ناراحت می شوم. آیا این موضوع متداول است؟ ۷۱

۲-۵- نظارتگرم مدام درباره "فرایند مولزی" صحبت میکند. آن چیست؟ ۷۴

۲-۶- من چندین سال به عنوان یک مشاور کار کرده ام و به تازگی با تعداد زیادی از افرادی که با آنها ملاقات داشتم قطع رابطه کرده ام آیا این کار درست است؟ ۸۷

۲-۷- هد کارم و من فکر می کنیم که ما می توانیم از یک گروه برای نظارتگری همتا استفاده کنیم آیا نظارتگری متا مناسب است؟ چه چیز به کارایی آن کمک می کند؟ ۸۸

۲-۸- من به عنوان حانشین برای نظارتگری برگروه پیشنهاد شده ام و ناچارم با نظارتگرم به صورت فردی دیدار داشته باشم. مزایای و معایب آن چیست و تاثیر آن بر تعداد ساعت مورد نیاز برای نظارت در هر ماه چیست؟ ۹۵

۲-۹- من از نظارتگری که دریافت می کنم راضی نیستم، اما زمانی که سعی می کنم این موضوع را با نظارتگرم مطرح کنم، او میگوید من با او مشکل دارم و باید به این موضوع در درمان خودم توجه داشته باشم. من فکر می کنم آن به خاطر این است که من او را چندان کارآمد نمی دانم. چگونه می توانم این مشکل را حل کنم؟ ۹۷

فصل ۳: نظارتگر: پرسش های اولیه ۱۰۱

۳-۱- آیا آموزش دیدن برای نظارتگر شدن مفید است؟ آیا رفقا من نیاز به آموزش دارم ؟ ۱۰۱

۳-۲- از من خواسته شده است بگویم که آیا می خواهم که نظارتگر یک مرکز مشاوره محلی باشم و این اولین تجربه به عنوان یک نظارتگر است. مرکز از من میخواهد، کسی که بیدار کنم که می دانم واقعاً با تجربه است. آیا بهتر نبود من به دیدار کسی بروم که تجربه کمی دارد؟ ۱۰۷

۳-۳- به باور من بستن قرارداد با نظارتجو لازم است. چه عناصری را باید در قرارداد گنجد؟ ۱۰۹

۳-۴- آیا شما نظری در مورد بهترین راه پیگیری روشهای نظارتگری من از سوی مراجعان (نظارت جویان) متفاوت ندارید ؟ ۱۱۶

۳-۵- آیا من زمانی که نظارتگر هستم نقش یک معلم را دارم؟ برخی از مشاوران با تجربه که من بر آنها نظارت دارم نیاز به آموزش برای تأمل در مورد کارشان دارند. ۱۲۰

۳-۶- چگونه می توانم اثربخشی کارم را به عنوان یک نظارتگر بررسی کنم؟ ۱۲۴

۷-۳- چقدر من مسئول کار نظارت جویانم هستم؟ فرض کنید شکایتی علیه یکی از آنها از سوی یک مراجع مطرح شده است: آیا من نیز مسئول هستم؟ ۱۲۸

۸-۳- از من خواسته شده تا نظارتگر خارجی دانشجویان در یک دوره آموزشی باشم. چه باید بکنم و چه کار باید بکنم تا اطمینان حاصل کنم که این وظیفه را به درستی انجام داده‌ام؟ ۱۳۰

۹-۳- من باید یک گزارش را در پایان سال به نظارت جویان در یک دوره خاص به عنوان بخشی از ارزیابی آنها ارائه بدهم. مطمئناً، این واقعیت که آنها این موضوع را می‌دانند کار صادقانه آنها را من را، بویژه اگر کارشان بد باشد دشوار می‌سازد. ۱۳۴

۱۰-۳- من به صورت تمام‌وقت به عنوان یک درمانگر کار می‌کنم و کار نظارتگری را هم بر عهده دارم. من میدانم باید چند مراجع را ببینم، اما چگونه میتوانم تصمیم بگیرم که چه تعداد از افراد را باید تحت نظارت قرار دهم؟ ۱۴۰

۱۱-۳- ایده‌های من برای نظارتگری گروه چیست؟ ۱۴۱

۱۲-۳- من بر کار نظارتگر: ام چقدر باید نظارت داشته باشم؟ و آیا این کار واقعاً لازم است؟ چه کسی باید بر کار نظارتگر نظارت کند؟ ۱۴۲

فصل ۴ نظارتگر: مسائل بیشتر ۱۴۳

۱-۴- من درباره عملکرد یکی از نظارت‌سازان بسیار نگران هستم. بهترین راه مقابله با این موضوع چیست؟ ۱۴۳

۲-۴- یکی از نظارت جویان من پس از مرگ یک از اعضای کانش دچار آشفتگی می‌شود. آیا من باید از او بخواهم که بازدید از مراجعان را متوقف کند؟ ۱۴۷

۳-۴- من مطمئن نیستم که چقدر باید اجازه دهم تا نظارت‌سازان در نظارتگری به مسائل شخصی اش بپردازد. من با کسی روبه‌رو هستم که دیگر کار درمانی انجام نمی‌دهد. آیا باید من پیشنهاد کنم که او به درمان برگردد؟ ۱۵۳

۴-۴- من با مشاوره سر و کار دارم که روش او به طور کامل با من متفاوت است، اما معتقد است که من یک نظارتگر خوب هستم. آیا عاقلانه است که من بر او نظارت نکنم؟ و اگر من این کار را انجام دهم، آیا باید نظرات شخصی‌ام را از دید او پنهان کنم؟ ۱۵۸

۵-۴- یکی از نظارت جویان من قصد سفر دارد و می‌خواهد که من از طریق تلفن بر او نظارتگری کنم. آیا این روش مناسب است؟ و چه موضوعات دیگری وجود دارد که من باید از آنها آگاه باشم؟ ۱۶۰

۴-۶- من پیش از این هرگز بر زوجها نظارت نکرده‌ام، اما مرکزی که من در آن کار می‌کنم نیاز به انجام این کار برای مشاورانی دارد که تا به حال به صورت فردی نظارت‌گری می‌شده‌اند. آیا اساساً این کار همانند نظارت‌گری فردی است؟ ۱۶۵

۴-۷- نظارت‌گری گروه به نظر من چیزی بیش از نظارت‌گری فرد در یک گروه نیست. من گاهی اوقات احساس می‌کنم این کار خسته‌کننده است. چگونه میتوانم از محیط گروهی بیشتر استفاده کنم؟ ۱۶۹

۴-۸- چگونه جنسیت، نژاد و سایر مسائل‌شان در نظارت‌گری نشان می‌دهند؟ ۱۷۸

منابع ۱۸۱

مقدمه نویسندگان بر چاپ جدید

این کتاب عصاره سال‌ها تجربه تدریس و کاربرست نظارتگری است. ما بر این باوریم که برای اولین بار آموزش رشته نظارتگر بر مشاوران و روان درمانگران را در یک دانشگاه بریتانیایی در سال ۱۹۹۰ تدریس کرده ایم. ما برای اولین بار که چند دوره رزیدنتی پنج روزه را (به مدت چهار سال) برگزار کردیم، می‌دانستیم که خودمان هیچ آموزش خاصی را در زمینه نظارتگر ندیده ایم، چراکه می‌دانستیم چنین چیزی در دسترس مان نیست. شایان ذکر است که ما یک مدل و یک ساختار آموزشی را ابداع کردیم که برای اولین بار به کار می‌رفت و در طول سال‌ها تنها نیاز به اصلاح جزئی داشت. به نظر می‌رسد که ما از همان ابتدا فرمول مناسب را ابداع کرده ایم.

این فرمول حاصل مقایسه زیادی از مشارکت کسانی بود که در دوره‌های ما شرکت کرده بودند. مشاهدات کاربرست این رشته از همان روز اول آغاز شد (که ما خودمان را مانند خوکچه هندی مورد بررسی دقیق قرار دادیم) و ادامه یافت تا اینکه هر یک از شرکت کنندگان بخش اول به نظارتگر افراد بعدی پرداخته و در بخش دوم یک جلسه ضبط شده از تمرین او در منزل برای تحلیل توسط معلمان را می‌کاران تم شد. ما شیوه‌های جدیدی از نظارتگری گروه را نیز معرفی کردیم، که برخی از آنها به نظر می‌رسد در سازمان‌های متفاوت از آن زمان به بعد مورد استفاده قرار گرفته اند.

اگرچه ما از نظریه غفلت نکردیم، اما آنچه بیشترین اهمیت را برای ما داشت و ما آن را از دانشجویانمان انتظار داشتیم، ترکیبی از مهارت‌های عملی، دانش مرتبط و شیوه‌های مشارکتی کار و برقراری ارتباط بود. در حین پرداختن به سوالات مطرح شده در این کتاب، ما همان روش را دنبال کرده ایم و بر عمل و با استناد به نظریه تمرکز کرده ایم که به نظر می‌رسد مناسب‌ترین روش است. هر سال مطالب بیشتری در زمینه نظارتگری نوشته و منتشر می‌شود (فهرست منابع ما از دو صفحه به ده صفحه رسیده است). همچنین، در حال حاضر دوره‌های آموزشی بیشتری وجود دارد. برخی، به باور ما، توجه بسیار اندکی بر مشاهده و ارزیابی حیاتی تمرین، که البته یک مرحله وقت‌گیر و پرهزینه است دارند. اما، به اعتقاد ما، بهترین راه آموختن و تقویت مهارت‌ها، در آموزش کارورزان مشاور یا روان درمانگر توجه مشترک به نظریه و عمل است. نظارتگری خودش گستره‌ای از درمان را تشکیل می‌دهد، اما قطعاً شامل تاکیدهای متفاوت و ابعاد خاص است. بنابراین، در حالی که ما هم از طریق آموزش خودمان به عنوان درمانگران روان‌پویایی به یکپارچه سازی ادامه می‌دهیم و ما هم

سعی داریم در این کتاب مسائل نظارتگری را به گونه‌ای بررسی کنیم که فعال‌ترین کارشناسان حرفه‌ای با دیدگاه‌های متفاوت بتوانند مدل‌های درمان‌شان را به شیوه‌هایی خلاقانه و مسئولانه به کار بست نظارتی تبدیل کنند.

ما به بررسی پرسش‌هایی پرداخته‌ایم که از سوی نظارت‌جویان، بویژه کسانی که آموزش‌شان به عنوان روان‌درمانگر و مشاور آغاز کرده‌اند، مطرح شده است و ما در فصل‌های جداگانه سوالات مطرح شده توسط نظارت‌گران تازه کار و یا دارای تجربه طولانی نظارتگری را بررسی کرده‌ایم. با این حال، ما به عمد بین پرسش‌ها و فصول به مباحث متفاوت اشاره کرده‌ایم تا نظارت‌گران بتوانند از برخی پاسخ‌های مطرح شده توسط نظارت‌جویان مطلب بیاموزند و نظارت‌جویان نیز بتوانند درک‌شان را از روند کار با خواندن پاسخ مربوط با دیدگاه یک نظارت‌گر گسترش دهند. این مدل از یادگیری متقابل در قلب نظارتگری گنجانده شده است. این کتاب در زمانی منتشر می‌شود که ما در حال توقف آموزش دوره‌های مان هستیم، هر چند بدون شک ما باید به طرق ایده‌هایمان در جاهای دیگر ادامه دهیم. لازم است برخی از تفکرات رشد یافته تاکنون محدود به کسانی شود که دوره‌های رزیدنتی ما را گذرانده‌اند. در کاری که ما در این زمینه انجام دادیم می‌دانیم که روش‌های مورد نظر ما در واقع به همان اندازه که برای همکاران دانش‌آموزان سودمندند، می‌توانند برای خود ما نیز آموزنده باشند. در واقع، هیچ شکی نیست که دانشجویان به همان اندازه سایر مقامات که ما منابع به آنها اشاره کرده‌ایم در این کتاب سهم داشته‌اند. از این رو، لازم است که ما در اینجا از کسانی که در این تجربه یادگیری خلاق نقش داشته‌اند تشکر کنیم.

مایکل جاکوبز

موریا واکر

سوانیچ، دوسال مارس ۲۰۱۳